

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

CORNER PRITCHARD AV & MCGREGOR ST.

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday

РІК III.

Ч. 64.

СЕРЕДА, 10. СЕРПНЯ 1921.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, AUGUST 10th, 1921.

No 64.

VOL. III.

ЧІЧЕРІН ПРО ТЕПЕРІШНЄ ПОЛОЖЕНЄ В СОВІТСЬКІЙ РОСІЇ.

Признає, що нуджа в Приволжє є велика, однак заперечує брехні буржуазної преси про страхїта та заворушенє в Росії.

ПАРИЖ, 4. серпня. — В той час як сюди надходять донесення про повстаня і демонстрації проти Совітів, совітське правительствє надіслало до комуїстичних часописів в Парижі заяву підписану Чічеріном, в якій заперечує ся про сі заворушеня і нарікаєть ся проти європейської і американської преси. Ся заява вказує також на те, що Совіти не згодять ся в заміну за послілку поживи до Росії випустити з своїх рук владу.

Часопись "Інтернаціонал" напечатала слідуочу заяву совітського правительствє:

"Послїдній рух помочи голодуочому населєню схїдних провінцій Росії, рух що обіймає різного рода товариства і різні організації майже всіх країн Європи і Америки, є щиро витаній народом Росії і його робітничо-селянським правительством.

Донесення пересадї.

"В той самий час приходять ся заявити, що на нещастє ті організації так само як і преса а навіть правительствє, майже всі маніфестують незнанє дійсного положеня в Росії і є далекими від того, що би мати докладні і дійсні факти про розмір голоду і його конкретні подробиці.

"Органи захїдної і американської преси, і заяви державних мужів всіх тих країн, мають дуже часто фальшиві, часто пересадї та ошибочні понятя про ситуацію так в навіщенєх голодом провінцій, як і загалом качуци, в російській республіцї.

"Російське правительствє вважає за потрібне перше все го просити правительствє всіх країн заявити офіційно тим своїм горожанам, котрі заїтересовані голодом, який навістив Росію, слідуочі факти:

"Комісія центрального виконавчого комітету для помочи голодуочому населєню, що голод обіймає слідуочі губернії: Астрахан, Царицин, Саратов, Німецьку Комуну, Самару, Сїмбірськ, Татарську Республіку, Чувацьку землю, як рівнож слідуочі округи Уфської губернії: Бірск, Бєлєбєй, Ярьаськ, Курджон, Вятка, Серьонук і Красноочайськ.

Збіжє цілковито знищенє.

"В сїх десятих губерніях з причин довготривалої посухи, збіжє зістало цілковито знищенє і живна дадуть тільки 10 або 15 процент нормальної продукції. В деяких округах згаданих губерній посуха знищила тільки збіжє.

"Населєне тих десятих губерній вносить 18,000,000 людей. Щоби виживити сільське населєне після найнижшої скалі, т. є. половина звичайного запотребованя і не вклучаючи господарського скота, потрібно 41,000,000 фунтів пшениці; для мїського населєня потрібно 17,000,000 фунтів пшениці.

Для засїву поля в тих місцевостях, де пропав весь урожай потрібно перед 15 вереснем 15,000,000 фунтів пшениці. З огляду на брак докладних відомостей що до розміру живн в других округах Росії неможливо є обчислити скількості пшениці, яку сама Росія буде в спромозї дати для голодуочих.

"В навіщенєх голодом губерніях нема ніяких запасів

В ВІННІПЕГУ ЗОРГАНІЗОВАНО КОМІТЕТ ПОМОЧИ ГОЛОДУОЧИМ В СОВ. РОСІЇ.

В недїлю, 7. серпня, с. р. відбув ся в Українськїм Робітничім Домі мїтїнг представників різних місцевих робітничих організацій, на котрїм основано Комітет Помочи Голодуочим в Совітській Росії.

В склад того комітету дотепер увійшли репрезентанти слідуочих робітничих організацій: Одної Великої Юнії, Соціалістичної Партії Канади, Відділу Українського Робітничого Дому в Вїннїпегу, Відділу Укр. Роб. Дому в Іст Кїлдонан, Російського Прогресивного Клубу,

Стоваришеня Техїчної Помочи Сов. Росії, Ліги Робітничої Молодїжї, Тов. ім. І. Котлярєвського, Соціалістичної Робітничої Федерації, Еврейського Робітничого Союзу.

На тім мїтїнгу рішенє взївати всі місцеві робітничі організації до участї в Комітетї Помочи Голодуочим в Сов. Росії, видати зазив до робітників і фермерів цілої Канади за складанє жертв на поміч потерпївшим від посухи в Сов. Росії, надрукувати рєстори книжочки і негайно почати збирати жертви а також і споживчі продукти, а головно збіжє.

Всякі пїсьма і жертви просять ся вже посилати на тимчасову адресу:

FAMINE RELIEF COMMITTEE
Ukrainian Labor Temple
Cor. Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.

На Україні зібрано 70,000,000 пудів збіжє на запомогу для голодуочих.

РИГА, 30. липня. — Дешєша з Москви доносить, що народний комісар харчів подав до відомо, що на Україні зібрано 70,000,000 пудів збіжє, щоби прийти на поміч для голодуочих в навіщенєх посухїх губерніях Совітської Росії. Привезенє з України збіжє буде сейчас роздїленє поміж голодуочих.

Нїмецькі робітничі призначили на запомогу одностєнну платню.

БЕРЛІН, 30. липня. — Нїмецькі робітничі юнії і соціалістичні партії ухвалили, щоби кожний член подарув одностєнну платню на запомоговий фонд для голодуочих в Совітській Росії.

Запомогова акція в Нїмецькій одержала санкцію правительствє мїмо заяв монархїстів, щоби дати лише тоді поміч Росії, коли вона стане повновно монархїєю.

Французьке робітничтво на поміч Совітській Росії.

ПАРИЖ, 2. серпня. — Французька Федерация Праці, яка об'єднує околє 4 мїліонів французьких юїнїйних робітників, ухвалила взївати своїх членів, щоби призначили одностєнну платню на пїмгоу голодуочим і хорим в Совітській Росії.

Естонія розпочала виснаку харчів до Росії.

РЕВАЛЬ, 31. липня. — В Естонїї утворено окрему комісію для несеня помочи голодуочим в Совітській Росії. До сїї

комісії вїшли між иншим члєни кабінету, як мїністри внутрїшних справ, промислу, торгівлі і заграничних справ. Естонське правительствє розпочало вже в середу виснаку поживи до Совітської Росії.

Російські робітничі відступают частину харчів і платні для голодуочих.

МОСКВА, 28. липня ("Росста"). — Велика часть російських робітників рішила подарувати частину своїх харчів і платні, щоби злагодити голоду кризу.

Всеросійський Центральний Виконавчий Комітет на своїм послїднім засїданю видав цілий ряд заряджень, щоби усунути кризу.

Комітет ухвалив між иншим зобов'язувати для ратуноквої акції 50% урядовців з різних комсарїятів, а також з персоналу губерніальних і окружних адміністрацій. Се значить, що майже половина всіх урядовців буде ужита в протягу кількох днів до запомогової праці.

На висєненє Сїмєновича рішенє утворити центральну комісію для контролі над цілою запомоговою акцією.

Окрема секція опіки над дітьми.

А. В. Луначарський, народний комісар освіти, іменованій головою окремої секції для опіки над дітьми.

Бувший народний комісар харчів Теодорович, іменованій головою спеціальної секції охорони худоби.

Каменєв, прєдсїдатель московського совіта і загалом ратуноквого комітету, оголосив розпорядженє в цілі забезпеченя збіжє на засів для сєлян в знищенєх посухїх губерніях.

Видано також окремі зарядженя, які мають на цілі утилкаючи зі знищенєх околиць.

Рішенє уложити правила для всіх заграничних добродїйних організацій, які мали би намір помогти в ратуноквої акції.

Загалний запомоговий комітет прийняв пропозицію централї профсоюзів, щоби через Міжнародну Радю Профсоюзів видати вїзову до робітників цілого свїта з просьбою о поміч в теперїшнім положєню, а також до всіх кооперативних організацій в свїті.

Всі круги беруть участь в запомоговій акції.

МОСКВА, 31. липня ("Росста"). — Всі круги є заняті працею несеня помочи голодуочому населєню. Всі політичні і державні організації роблять передовсім зусиля, щоби запевнити надволянським сєлянам збіжє на слідуочу сїбу.

Хїлборєські кооперативні товариства одержали на підставі декрету Всеросійського Центрального Виконавчого Комітету право робити закупки і вимїни в богатих в збіжє околицях України, Білорусї і Сїбірі.

В склад загалного ратуноквого комітету вїшли також народний комісар освіти Луначарський, заступник народного комісара заграничних справ Літвінов, голова "Центросоюза" Гїнчук і Корєв.

Представники загалного ратуноквого комітету прибули до Самари, щоби зорганїзувати на місці ратунокву акцію. Звіт виказує, що загалні

умовини є тяжкі, але не є безнадїйнї. Переведено вже зорганїзованє місцевих комітетів, зложених з представників голодуочого населєня. Є в планї перевезти часть населєня в околицю, в якій добре зародило. Перевіз дїтїй з надволянських губерній вже розпочав ся.

Народний комісар заграничної торгівлі Красїн подав до відомо, що його комісарїят буде співдїлати зі загалним ратуноквим комітетом, уживаючи свого технічного апарату до достави поживи зі заграничї.

Вїсти про голод в Росії пересадї.

БЕРЛІН, 2. серпня. — Радїограма з Москви під датою 26. липня доносить, що звідомленє дотично голоду і пошестї в Росії є пересадї. Вона звучить:

"Страшні історїї, поширюванї заграничною прєсою дотично нещасливого положєня в надволянських губерніях є здебільша пересадї.

Однак треба признати, що нещастє є серїозне. Совітське правительствє не звертало ся ніколи урядово до правительствє американського або англїйського, аї до ніякого иншого правительствє о поміч. Вїсти про се є звичайними вїдумками".

Під дешєшою є підписанє "Інформаційне Бюро народного комісарїату заграничних справ".

Сенатор Френс заперечує брехні про подї в Росії.

РИГА, 1. серпня. — Сенатор Джозєф І. Френс з Мерленд, який вїїздає сьогодня з Рїги до Берліна, заперечив тут сьогодня поголоски про те, будїтмо Лев Троцький, польський мїністер вїїни, був хорий, та що прийшло до непорозуміння між Ленїном і Троцьким. Сенатор казав:

"Я бачив Троцького 8-го липня. Був здоров і осмалений сонцем. Плечі в нього як в атлєти і нічо з його зверхного вигляду не зраджувало, щоби він був хорий на рака. Ленїн і Троцький працюють в повній згодї.

Менї було смїшно, коли читав в одній американській часописї телеграму з Парижа про те, що Ленїн арештував Троцького. Се арештованє мало відбутї ся на день перед моїм вїїдїданям у Троцького".

Сенатор Френс розмовляв тут з кількома дипломатами і кількома американськими бізнесменами. Вони виказували ся зовсім відмінно від його поглядів дотично чесности і справности большевиків, але сенатор заявив, що він вертає до Америки, щоби працювати далше в справі російсько-американських зносин і в справі поширеня кредиту для Росії, та що його погляди в російським питаню зовсім не зміїнили ся.

Угорські комуїсти поїдуть до Росії.

НЮ ЙОРК, 1. серпня. — Кабєграма, яку одержав вчера тутешній жїдївський щодєнник "Форвертс" від свого бернського кореспондєнта, сповїщає, що Угорщина зобов'язала ся звільнити і перевезти до Росії 400 угорських комуїстів. Се зобов'язанє є частинною до договору, який підписано в суботу в Рїдзі між Совітською Росією і Угорщиною. В за-

мїну за се Росія звільнить всіх угорських воєнних пїльників вїнше їх до Угорщини. Між комуїстами, які будуть звільненї на Угорщині, є кілька людей, що були комісарами угорської совітської республіки за Белї Куна, а яких теперїшне правительствє Гортїя засудило було на смерть.

Той сам кореспондєнт доносить, що в Монголії засновано совітський режім.

Бїлий терор в Югославїї.

Буржуазія арештувала 50 комуїстичних послає.

ПАРИЖ, 8. серпня. — Телеграма, що наспїла сюди з Бїлгороду говорить, що там арештовано 50 комуїстичних послає до югославського парламенту. Се стало ся тоді, коли зїїснено парламентарну нещасливість. Недавно югославська поліція перевела масові арештованя в звязї зі замохом на князя Александра, рєгента Югославїї, що був виконаний в другїй половинї червня.

Безробітні в Англії підпалили склад дєрева.

ЛОНДОН, 8. серпня. — Компанія, що торгує дєревом у схїдній частинї Лондона і має там великі склади, проголосила, що потребує до праці 50 робітників. Замість 50 зголоєилось 5,000 робітників. Коли вони побачили, що за вїнятком 50 для рєшти нема праці, з обурєнем увїшли на лємберїяд і підпалили стос дєрева вартости поєвер три мїліони доларів. Треба було аж 500 пішої і кїнної поліції, щоби розїзнати розгївнаних робітників і отворити дорогу для пожарної сторожі.

Папа звїзавє всіх своїх вірних помогати голодуочим Росії.

РИМ, 9. серпня. — Папа написав листа до кардинала Ганспарї, заграничного секретара, запрошавши всіх христїян і цивїлізованих людей прийти з помочю для голодуочого населєня в Росії.

Протєст Чічерїна до Румунїї.

Чічерїн вислав румунському правительству ноту такого змістє:

Російське і українське радїйськї правительствє звертають ся ще раз з просьбою прийняти мїри, щоби румунські воєнні власти в Бєсарабїї не уділяли помочи антисовітським елєментам, які постійно переходять ріку для боротьби з Совітами і щоби румунські вїйска на Дністрі залишили воєнний виступи у відношеню до українського населєня і червоної армії.

Нота Чічерїна до Польщі.

Народний комісар заграничних справ Совітської Росії Чічерїн вислав польському урядови ноту, в якій домагаєть ся негайного утворєня в Варшавї російсько-польської мїшаної комісії з представниками української і білоруської радїйських республік в цілі уложєня лїсти осіб, які мають ся вислати з польської територїї. Далї нота домагаєть ся офіційного розоружєня всіх армії і вїдїданї, утворєних за ворожих цілей проти совітських республік і інтернованї їх прикльонників в концєнтраційних таборах. Нота домагаєть ся також перерви всякого контакту між тїм особами а поодинокими контрреволюційними групами. Вїсїци жадає Чічерїн, щоби вїд контролю тоїж комісії карано урядові особи і польських горожан, обжалованих за співучасть з російськими протисовітськими групами.

Вся польська преса називає ноту Чічерїна провокаційною.

В "гостях" у союзників.

"Вперед" доносить, що рада міста Тарнова ухвалила на своїому засїданю протєст проти дальшого побуту Українцї (петлюрівцї) в сїм містї. Сей протєст вислано до президїї польських мїністрів.

Зрадників всюди гонять!

ПОСЛІДНА НАГОДА ЗАБАВИТЬСЯ СЕГО ЛІТА НА ПІКНІКУ!

ВІДІЛИ УКР. РОБ. ДОМУ В ВІННІПЕГУ, ІСТ КИЛДОНАН І РОБІТНИЧЕ Т-ВО В ФОРТ РУДЖ

— устроюють —

В НЕДІЛЮ, 14. СЕРПНЯ, В ФОРТ РУДЖ

ПОСЛІДНІЙ СПІЛЬНИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ПІКНІК

"УКР. РОБІТНИЧИХ ВІСТІЙ"

Програма дуже богата. — Много несподіванок. — Буфет під власним зарядом. — Смячні перекуски. — Холодні напїтки.

ТОМУ ІДЬМО ВСІ НА СЕП ВЕЛИЧАВІЯ ПІКНІК.

ЯК ІХАТИ: — Берїть Парклайн або Коридон стрїт-кару, пересядьте на розї улиць Озарборї і Коридон до Пємбіна стрїт-кари і їдьте аж до кїнця, де на Вас будуть ждати наші товариші і вкажуть Вам місце пікніку.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Створаришене "Українських Робітничих Вістей"
Передплата на рік ..... \$4.00.

Адреса:—

UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

РАДІСТЬ ШАКАЛТІВ.

Посуха в південнозахідних губерніях Росії, а в наслідок сего і мареву голоду перед населенням цих губерній — є одним з найбільших ударів, що в останніх роках були нанесені населенню Росії. Ця посуха є болісним ударом не лише для російського населення, але і для пролетаріату цілого світа. Адже-ж Росія перша підняла прапор освободження пролетаріату з армії капіталізму і через поверх три роки вели боротьбу з світовим капіталом за те освободжене. Адже-ж Росія Росія пролила свою кров в боротьбі з буржуазним світом не лише за свою свободу, але і за свободу пролетаріату цілого світа. Адже-ж Росія Росія є нині тим сонцем, що присвічує пролетаріату всіх країн в його тяжкій боротьбі з капіталізмом. Вже сам факт існування Росії, де влада має пролетаріат а не буржуазія, є таким болючим для буржуазії, що вона ніяк не може з тим фактом погодитися. І тому всі удари чи нещастя, які спадають на Росію, є рідкочасно болючі і для пролетаріату цілого світа. Тому й останнє нещастя Росії, посуха, викликає у всьому світі пролетаріату співчуття до голодуючого населення Росії, як також шире бажане помочи йому, що в частині переводить ся вже в життя.

Кожий зі здорового голового чоловік знає, що причиною сего нещастя є посуха в Приволжжя Росії, а тим самим і причиною голоду кільканадцятьох мільйонів людей не є в ніякій мірі буржуазія, не є російська влада. Кожий бодай троха читаючий чоловік знає також, що такі або подібні посухи і недороди траплялися це часто в колишній царській Росії і в наслідок того мільйони людей похли тоді і вмирали з голоду. І в той час, коли транспорт в Росії не був тоді зруйнований, як се є нині, і голодуюче населення можна було до певної міри ратувати, в той час царське правительство або нічого не робило в справі ратування голодуючого населення, або перешкоджало чимось чи кільканадцятьох мільйонів рублів якому генерал-губернаторови чи другому високому урядникови на ратування голодуючих — і ці гроші були розкрадені ними, що їх отримали. І наслідок був той, що населення голодувало і вмирало з голоду. Нині-ж справа має ся зовсім інакше. Російське правительство і взагалі всі урядові та робітничі інституції разом з комуністичною партією роблять все, що є в їх силах, щоби ратувати населення навічених посухою губерній, — однак їм на перешкоді стоїть перше все зруйнований транспорт. І тому російський ратувальний комітет звернувся до поміч для голодуючих до заграниччя. А російське правительство, хоч і не звертало ся о таку поміч, однак через народного комісара для заграничних справ Чічеріна заявлює, що приймає з подякою всяку поміч голодуючим, з якогось вона жерела не прийшла.

Такий стан речей в Росії дав нагоду буржуазній пресі до випускання нових брехонь про Росію Росію, дав нагоду до нових нападів на російську влада. Ся преса скористувалася з теперішню посухою і голодом в Росії та тим, що Росія звернулася до заграниччя о поміч для голодуючого населення — і почала по просто писати, що за теперішнє положення в Росії, спричинене посухою, винні більшовики, винна російська влада. Ся преса каже, що більшовики зруйнували промисел і транспорт, що вони довели до того, що Росія не може дати собі ради і мусить просити заграниччю о поміч. Але не згадує ся преса, що крім центральної Росії, решта колишньої царської імперії а нинішньої радянської федерації була під кількарізованим наїздом різних банд, які при кождім своїм відступі не лише забирали з собою все, що могли, між иншим і залізничні вози та локомотиви, але і палили все та висаджували в воздух, як залізничні мости, стації, склади і т. п. Так робили Денікин, Колчак, Юденіч, Петлюра, Поляки, Махно, Григорієв, Семенов і інші. Не згадує також ся преса, що від 1914 року аж до закінчення війни з Польшею і бандами Петлюри та Балаховича минушого року, Росія находила ся постійно у війні і за той час і той транспорт, що остав се незнищений білогвардійськими бандами, все зживав ся а не прибульшував ся. Царська Росія справджувала локомотиви і залізничні вози з заграниччя, а Росія Росія за час свого існування не справджала з заграниччя нічого, бо була заблокована альянтами. Далше, будучи занятою війною з більшими, вона навіть не мала часу ні спромогти направити того транспорту, що був в її руках і з часом зживав ся та нищив ся. Про се все буржуазна брехавна преса не пише. А коли взяти ці факти під увагу, то чи стане дивним, що в Росії зруйнований нині транспорт? Або — чи можна за зруйноване того транспорту і за теперішній голод в Росії обвинувачувати більшовиків, російську влада? Так може казати лише продажна буржуазна преса, яка сама в великій мірі причинила ся до того, що транспорт в Росії нині зруйнований і російське населення терпить голод.

Буржуазна преса республіканської (!) Франції йде ще далше. Вона виразно говорить, що з піднесення куска хліба голодуючим селянам і робітникам Росії треба повалити російську влада. Бо ся влада, після думки французької буржуазної преси, є винна за теперішнє нещастя в Росії. Так отверто заговорили "Figaro", "La Liberté", "Temps", "Journal des Debats" та інші. Всі вони за усаїве помочи Росії поставили повалення більшовиків. А "Journal des Debats" отверто заявляє, що "нація складаюча ся з більше як сто мільйонів, яка підчиняється ся тиранії (!) кількох убійників і визискувачів — наїд, жовірни которого оставили своїх союзників — що такий наїд до певного степеня заслугоує на свою судьбу", себ-то заслугоує на теперішній голод, який його спіткав під російською владою. Так цинічно висловила ся одна зі згаданих газет. Інші думають те саме, лише ніяково їм про се отверто заговорити. Се саме можна сказати і про буржуазну пресу на всіх мовах. Словом, буржуазна преса тищить ся з теперішнього нещастя Росії, а буржуазія планує, як би то використати се нещастя на повалення невинних її більшовиків. Не змог-

ла вона оружем повалити російської влади за останні роки, то думає зробити се тепер, коли в Росії з причини посухи повстав голод і буржуазія має надію, що можна буде придумати до землі голодного селянина і робітника. Буржуазія тищить ся з нещастя Росії і хоче перевести свої злочинні пляни в життя, себ-то хоче з піднесенням кусника хліба голодному російському селянину і робітникові — повалити рідкочасно оруженню його влада.

Та хочеть ся непохитно вірити, що радість буржуазії і її преси передчасна. Населення Росії, що правда, переживає тепер одну з найтяжчих кріз за часів існування радянської республіки, однак воно всім перебути сю крізу, як перебувало вже і минулі за останніх близько 4 роки. І хоч голодний є тепер і ослаблений російський пролетаріат — він всетаки знайде ще в собі досить сили, щоби відбити новий напад буржуазії, если би вона хотіла його виконати на російську федерацію при піднесенню її кусника хліба.

І тому радість капіталістичних шакалів покищо передчасна. В.

ВІЧЕ В СПРАВІ "ПЕТРУШЕВИЧІВСЬКИХ БОНДІВ."

В неділю, 7. серпня, вечором відбулось в Укр. Роб. Домі, в Вінніпегу, масове віче в справі так званих "петрушевичівських бондів", продаж яких через українських фермерів і робітників в Канаді планується ся агентами так званого "петрушевичівського правительства галицької держави". На віче прибуло велике число робітників, помімо того, що тепер мноті повнізділи працювати на фармах, а дехто пішов на віче скликане в останній хвилі петрушевичівцями в Квінс театрі, щоб довідатися що там буде ся говорити про сю загадочну штуку з "бондами".

На вічу промовляли т. Попович, котрий був председателем, і т. Навізівський, референт. Бесідники пояснили зібраним робітникам і робітницям, що Петрушевич, бувший диктатор Західної Української Республіки звернувся до українських емігрантів в Злучених Державах з відозвою, щоб они купували бонди розписані ним позички на сто тисяч доларів, обіцяючи повернути гроші за ті бонди з процентом (6-ий процент) після того, як його правительство збудує якусь "галицьку державу" і візьме там владу в свої руки. Після появи тої відозви Петрушевича, підписаної ше кількома відомими колишніми габсбургськими сервілістами (Костем Левіцьким і др.) появилася в місцевій (вінніпегській) англійській пресі заява якогось пана Боера (котрий назвав себе фінансовим агентом Західної Української (Галицької) Народної Республіки), що приготував ся до продажу бонди позички в висоті одного мільона (\$1,000,000) доларів для фінансування Захід. Української Галицької Республіки, та що більша часть тих грошей піде на закупку пожив, медикаментів, одягу і інших речей тут таки в Канаді. Справою сего займаються ся в Канаді відомі українські патріотичні геті: Арсенчик, Ферлей, Стечишин (Ілько або Мирослав), Войченко, Слюзар, Божик, Бичинський, Гикавий, капелан Жук і др. під доглядом Льюна Цегельського, агента петрушевичівського правительства в Злуч. Державах.

Петрушевич продає бонди по \$5, 10, 25, 50 і 100 дол. на 6%, гарантовані природними і всякими иншими багатствами "Галицької Держави", і платіти після того, як та держава буде створена і влада буде в руках петрушевичівського правительства. Його агенти в Канаді мають продавати бонди по 25, 50, 100, 200 і 300 доларів, на 8%, гарантовані природними і всякими иншими багатствами "Західної Української Галицької Республіки" і платіти після того, як та республіка буде створена з петрушевичівським правительствою владі. Ні одна ні друга республіка не існує, тому мабуть петрушевичівським агентам не важко як їм звати і скільки на її рахунок позички затягати. Петрушевич зве "Галицьку Державу", а они охрестили "Західна Українська Галицька Республіка"; Петрушевич хоче лише \$100,000, а они — давай \$1,000,000. Петрушевич позичає на дальше ведене політичної і дипломатичної акції за границею, а його агенти в Канаді пускають людям блахмана в очи, що они будуть купувати ту поживу, медикаменти і пр. Сего очевидно, потрібно їм було, щоби справу представити так ніби то тут розходить ся не лише о грошеву допомогу відомим націонал-демократичним панам, невідомим хорим на "правительству хоробу", але що з тої позички ще й комуся на хліб і медикаменти буде. Інакше трудно буде дурити і найтемішнього фермера, щоб позичив хочаб зломаний шелек на таку "гарантію", яку они дають. (Бо чи може напер. Ферлей гарантувати свої позички багатствами Буковини, коли она до нього не належить? — Прим. складача.) Навіть місцеві англійські газети уважали своїм обовязком зараз же на другий день звернути увагу своїх читачів, що они представили справу неспро і що така республіка як їх поинформовано (мабуть з польських кругів), не існує, та що позичка гарантується ся багатствами Східної Галичини, котру альянти віддали під протекторат Польщі на 25 літ і Буковини, котру віддано на завсігди Румунії.

Референт з окрема розказав зборам історію того так званого "петрушевичівського правительства", котре завсігди першим і останнім своїм святым обовязком уважало зберегти старий суспільний лад і усім його важким гнетом для робочого люду, та не допустити до "скривдження" панів ділячів і всіх паразитів, котрі віками смотали кров і піт галицького селянина і робітника. Розказав він, як диктатор Петрушевич повів галицьку армію проти селян і робітників Радянської України і як остаточно зрадив ту армію віддавши її на арматне мясо чорносотенному, царському генералови Денікінові, а сам утік з її грішми до Румунії.

Тепер він просить, щоб йому позичити грошей для піддержання його дальшої "політичної і дипломатичної діяльності", бо інакше — каже він — його "правительство" розлетиться. Кожди оно розлетиться, то вся справа "Галицької Держави" (про яку небуд українська держава або республіка в його відозві ані словом не згадує ся) пропадає, бо де-ж тоді взяти правительства? Виходить так: або Петрушевич, або ніхто. Питати галицьких селян і робітників про те, якого правительства они хотіли б, виходить, нема потреби. Дарма, що они не хотіли б, коли диктатор Петрушевич того хоче. На теж він диктатор.

Тимчасом, говорили бесідники, селяни і робітники східної Галичини пізнали вже на диктатора Петрушевича і отаманів Петлюрах і знають чийому богови вони служать. Не ждуть они хнього поратунку а суд для них готовлять. Волю здобудуть они не завдяки каварній, політничій і дипломатичній акції своїх класових ворогів, а своєю власною силою, та при допомозі робітників і селян Радянської України і других соціалістичних республік.

Після промов бесідників була предложена зборам слідуєча резолюція:

1. Збори українських робітників в місті Вінніпегу, 7. серпня, 1921 р. осуджують обладу роботу агентів так званого "петрушевичівського правительства" і заявляють, що те так зване "петрушевичівське правительство" після того, як оно га-

небно зрадило галицьких українських селян і робітників, віддавши їхню армію царському генералови Денікінові та допінити закрити сідну Галичину в неволю шляхоцької Польщі, не має права заступати галицьких українських селян і робітників і говорити в їхньому імені.

2. Збори перестерігають українських робітників і фермерів Канади і Злучених Держав перед новим обманством упланованим так званим "петрушевичівським правительствою" і його злочинними агентами, котре оснований ся на продажі бондів освободжені так званої "Галицької Держави".

3. Збори рішучо протестують перед пролетаріатом всього світа проти звірських знущань і нелюдського винищування всіх свідомих селян і робітників Східної Галичини польськими властями та проти насильного пановання шляхоцької Польщі над Східною Галичиною і висказують надію, що селяни і робітники Східної Галичини при допомозі робітників і селян Радянської України, других соціалістичних республік і пролетаріату всіх країн, освободять Східну Галичину так від неволі шляхоцької Польщі, як і від опіки свого панства і його самозванчих правительства.

При голосованню за сего резолюцією встали всі присутні, крім п. Новака, котрий мабуть був післячий "Укр. Голосом" на збори для "розвідки".

Після того промовляли ше два учасники зборів: якийсь малограмотний учитель Загарійчук, котрий правдоподібно пісаний був сказати щось в обороні Петрушевича і Ко., але не міг одного речення склеїти до ладу і публіка його висміяла, та звичайний робітник, т. Гонга, котрий, хоч і заявляв, що перший раз отсе виступив на вічу говорити, висказав кілька розумних думок так до речі, що "панови тічерови" варто було вичити собі їх на память. Пролетар.

ДЕНТКІНЦІ В ВІННІПЕГУ ПРОВАЛИЛИ СЯ.

Перша спроба доларових патріотів зробити обладу на робітничі кишені — скінчила ся повною невдачею.

Доларові патріоти в Вінніпегу так вже зненавиджені тутешніми українськими робітниками, що в останніх двох роках вони не мали відваги скликати ні одного публічного мітінгу. Вони були певні, що на таким мітінгу українські робітники висвистали б їх зі сцени. Однак справа збирания доларів для збанкрутованої контролної в Удні і її агентів в Канаді, є для доларових патріотів велим пекучою справою. Все-ж такі вони не мали відваги скликати публічного мітінгу в Вінніпегу, про що свідчить сей факт, що в жадній з вінніпегських укр. чорносотенних газет з минулого тижня не було і слова згадки, що в неділю відбулось ся мітінг доларових патріотів. Аж довідавши ся, що українські робітники Вінніпегу скликають в неділю вечором свій мітінг в Укр. Роб. Домі, доларові патріоти пустили ся на різниці і в суботу по полудні почали роздавати оголошення про свій мітінг в Квінс галі, що вони відіти ся о пів години скорше від мітінгу в Укр. Роб. Домі. "Патріоти" думали, що як укр. робітники будуть мати свій мітінг в Укр. Роб. Домі, то за той час вони, доларові патріоти, зможуть обчистити кишені тих людей, яких вони стягнуть на свій мітінг зі всіх вінніпегських церков. Тимчасом "патріоти" грубо перемислили ся. Помімо того, що в Укр. Роб. Домі відбув ся при досить численні збори робітничий мітінг, про котрий є згадка на іншій місці, споре число українських робітників, яких доларові патріоти називають більшовиками, прийшло ще до Квінс галі, щоби належито привитати доларових патріотів та запитати їх про ті гроші, що вони вже приріжних нагодах збирали.

Мітінг скликаний доларовими патріотами до Квінс галі був надзвичайно оригінальний. Українська чорна сотня в Вінніпегу всіх відітків злучила ся разом і ужила всіх своїх сил, щоби стягнути на мітінг всіх своїх сторонників. Католіки з "Кан. Укр." злучили ся разом з "православними" від "Укр. Голосу" і з православним другим гатуку цимбалістом Божиком, а також прийняли до себе оплачуваних англійською релігією сектою презбітеріан від "Ранка". Така назирана саламаха, що за гроші буде продавати українського робітника כמו захопче, рішлася скликати мітінг, використавши хвилю, що в Укр. Роб. Домі відбувають ся робітничий мітінг. На сцені в Квінс галі засіяв ось як "оборонці" українського робітника і селянина: двох досить заживих католицьких папів, що попризділи недавно зі старого краю; один православний піп "буковинського народу" (власні слова Божика); редактор презбітеріанської газетки, видаваної за гроші англійських капіталі-

ти, а решта публіки була за ними. Коли вони се напишуть, то се буде очевидна брехня. По перше, що коли-б було лише кількох людей на галі, що перебивали бесідникам, то їх председатель був би викинув з галі, що він зразу перешкоджав ся був зробити. Друге, що свідчить про їх безуспішність на власнім мітінгу, се колєкта. Коли взяти під увагу, що чорна сотня всіх напрямів позбирала на мітінг всіх своїх сторонників, яких лише могла зібрати, включаючи суди парафіяльні всіх церков, то 52 долари дуже мізерна сума. Зрештою і на ці 52 долари складала ся ще поли і решта "патріотичної" сметанки, що сиділа на сцені.

Додати ще тут належить, що про найголовнішу справу, для якої доларові патріоти скликали мітінг, на "мітінгу" не згадано і словом. Се так звані "бонди" неіснуючої петрушевичівської "республіки". Жадний з бесідників навіть не відважив ся згадати про ці "бонди".

Так закінчила ся перша спроба доларових патріотів зібрати серед українських робітників і фермерів в Канаді — не смійте ся! — мільон доларів для Петрушевича і його контрреволюційної зграї у Відні і в Канаді. Присутний.

ЩО КАЖЕ ПРОВІДНИК УКР. СТУДЕНТСТВА ПРО УКР. РОБІТНИКІВ.

У Львівському "Впереді" з 10. липня читаємо слідуєче в рубриці "З дня":

"На останню зїзду української академічної молодіжї один студент в своєму рефераті сказав, що "на українських робітників не можна читати".

Українські робітники — сказав він — се паскари і депутатники!

Сказав те, чим наболіло його серце; сказав те, що довго носив сховане на дні своєї душі. І бубли може й ршту виплював з себе, якби не погумував ся!

А сказав те, не якийсь там півгодовок, з яким ніхто не читав ся, не якийсь риний клерикал, чи перший ліпший визискувач, що в кождому робітнику бачить свого ворога — а сказав се дня 2. липня року божого 1921-го, на студентському зїзді у Львові одні з провідників української академічної молодіжї, що зачислює себе не до яких там назадників, а до поступовців, демократів, трудовиків!... Не знаю, що сказали на се промі студенти, чи вони згодили ся на виводи свого провідника, чи ні — і не хочу про се знати.

Знаю тільки те, що соціалістичні студенти зїрвали з сими новими "спасителями" України, що для українського робітника мають тільки назви "паскар" і "депутатник".

Про те, що скаже про українського робітника студент такого покрою, як згаданий провідник української, академічної молодіжї — мені, як робітникови, байдуже.

Та не байдуже мені, коли мій товариш-робітник тут в краю бореть ся за студентську справу, а там в Америці складає свої жертви на студентів, а вони з вдяки за се називають його злодієм; бо паскар — се значимий злодій.

І український робітник тут в краю і там в Америці жадає від тих будучих провідників уже не академіків, але народу, коли не що иншого, то бодай... примітивного вихованя. Будуйте, панове академіки трудовики, рідний край без робітника! Побачимо, що з вашої будови вийде!

Так пише "Впереді". Від себе-ж ми звертаємо укр. робітникам і фермерам в Канаді увагу на слова лідера укр. студентів в старім краю. Хай укр. робітники в Канаді добре за-пам'ятають, що говорить про них провідник тих студентів, які звертають ся до укр. робітництва в Канаді за помочю і яку то поміч їм звідси дехто посилає.

Доларові патріоти може напишуть в своїх газетах, що на їх мітінгу було лише кількох більшовицьких крикунів, які не давали бесідникам говори-

Еugen Гуцайло.

ФІКЦІЯ НАЦІЇ І НАЦІОНАЛЬНОЇ НЕЗАВИСІМОСТІ.

(Продовжене.)

Дивитися крізь окуляри "независимости", крізь окуляри "самостійника" та "незалежника" то інше бути не може. Німецький робітник знав, що коли впаде Німеччина, то впаде і Крупп, то впаде вивіз машинної продукції, стануть заводи і він, робітник, буде гинути з голоду. Ось він насладом вивозу в Німеччині більше трох мільйонів безробітних, які примурають до голоду. І робітник йшов на війну. Так само мусіли йти робітники Франції, Англії і т. д. і хоч робітники Німеччини на ділі билися за інтереси своїх капіталістів, то рівночасно билися за свої інтереси, за інтереси вільного німецького вивозу, за інтереси шкід (хоч не їх), університети і т. д., вони билися за "независимость" Німеччини, бо независимость абсолютно вимагає цього.

Так само маєт ся річ з англійськими робітниками. Бо згубити Англію свої колонії то згубити свій ринок сировини і згубити ринок своїх промислових продуктів, а тоді стануть англійські заводи і англійські робітники будуть гинути з голоду.

Те саме думали Французи і другі "независимі".

Коли би навіть ці держави були комуністичними, отже коли би продукція лежала в руках робітників і лише вони хіснували тим, то і тоді комуністичні держави мусіли би вести війни зі своїми "независимими" сусідами, хоч би ті сусіди були також комуністами. Бо кожна независима держава мусить мати ринок збуту і ринок закупки. А що ще більше: Одна "независима" комуна буде старати ся стримувати поступ техніки у других народів-комунах на те, щоби її менше культурні могли продукувати та мусіли забирати її продукти.

Коли би я був англійським робітником а мене хто кликав до комунізму під кличем "независимости" і "самостійности", то я не пішов би на той клич, бо коли Англія проголосить независимость Індії, Египту, Ірландії і т. д., то англійські заводи замкнуться ся для мене а я або мусу вимандрувати з краю або примирати з голоду. Через те не треба дивувати ся, що до нині англійські робітники ніколи не піднесли клич визволення англійських колоній і ось нині, коли Ірландія кривавить ся за свою независимость, то англійські робітники, котрі одним махом можуть зробити Ірландію независимую, до сі не зробили того. Будучи англійським робітником, треба бути ворогом независимости Росії, України, Польщі і т. д. бо независимость, хоч би навіть комуністична, означає для него смерть або еміграцію.

Нині страшна світова війна нам за плечима вже. В обороні "независимости" впадо близько десять мільйонів голов. Німеччина побита. Її ринок обкорани. Побідились Французи, Англії, Америці, Італії і Бельгії і т. д. ликують і святкують побіду. Іх независимость вратована. Австрія розлетіла ся в кусні. Польща освободила ся. Чехія стала независимую державою. Сербія виростає до величини великих держав. Румунія поводала ся. Алязія і Лютарингія вибавили. Литовці, Лотвиші, Естонці і Фінляндці грають якус там роллю в міждержавному театрі. Словом, независимі можуть сміло сказати, що досягнули свій ідеал, свій рай.

А як виглядає біляс для працюючих мас тих всіх независимих держав?

В Англії святкують углекопи, бо немає куди позбавити ся вугля. В Англії і Америці локать ткацьких робітників. У Франції, Італії і Бельгії безробітє. У всіх новоповстаних независимих, як ось Польща, Чехія, Латвія, Фінляндія і т. д. нежда, голод, безробітє. І як те могло стати ся? Та ж вк, робітники боролися і вибороли независимость, а тепер не маєт що їсти і не маєт праці в тих независимих державах?

Ні, робітників не можуть нічого мати із так званих независимих, бо кожда держава, яка би вона не була, коли вона є независимую, то вона є лише спілкою власників продукційних засобів так само, як є Крупова спілка, як є Шнайдерова спілка, як є Сипіарська спілка в Канаді і т. д. І коли робітники борються ту "независимую", то вони борються своїх панів, борються чужо не свою продукційну власність, вони є лише кокаціями в конкуренційно-анархістичній господарці капіталістів. А коли їм здаєт ся, що вони борються "независимость" і то свою независимость, то вони борються тоді докіншості вітраки, борються фікцію, вони побивають ся так, як жабрак за короною, що сніла ся йому на його голові.

Безробітні в Німеччині не повинні сумувати іза того, що Німеччина вишла побіджевою з бою, бо таку саму долю переживають робітники побідоносних держав. Зате всі робітники, так побіджених як і побідоносних держав повинні сумувати, що вони ще до нині не зрозуміли того, що независимость є такою фікцією, як є фікція нації, і що ще до нині не зрозуміли клича Маркса і Енгельса: "Робітничі всіх країн, єднатє ся!"

Ліше іза фікції "независимости" пішли соціалісти на світову війну і тою самою фікцією можна вбити також комуна. "Независимость" є фразою буржуазної ідеології. Кождий чоловік в економічному, а тим самим в духовому житю є зависимий від других. Розходить ся лише про те, як він є зависимий, — чи яко зависуванний від таланаса, чи яко галапас від

визискуваного, чи врешті є лише зависимий від певної обовязкової кількості праці. В першому випадку є бесіда про зависимость робітника від капіталіста, в другому випадку є бесіда про зависимость капіталіста від робітника, а в третьому випадку є бесіда про зависимость не від одиного або кільк а від цілого суспільства. Коли би усійно можна було дати примір на ту третю зависимость, то можна її стрінати нині, — але виразно кажу: усійно, — в урядничій сфері капіталістичних держав. І кождий працюючий повинен стреміти до тої третьої зависимости, до такогo перетворення господарського ладу, щоби кождий був зависимий лише від певної обовязкової, мінімальної, хосенної кількості праці для суспільства. До такогo ладу стремлять лише одні комуністи всіх країн.

Коли немає независимих людей, то тим менше немає независимих держав ані націй. Аж надто добре видітє те кождий на теперішних державах і на їх господарстві. Хочьм на примір независимую Англію. З буржуазної независимости Англії не мають нічого англійські робітники, — а вони є більшостю англійської нації. Капіталісти Англії мають копальні, мають фабрики, мають варстати, а робітники, тобто більшість англійського суспільства, мусять працювати під їх диктат. Робітники продукують а капіталісти вивозять ці продукти куди захочуть, не питаючи про те робітників. А вивозити мусять, чи хочуть, чи ні, бо не будуть мати сировини з других країн. Вивозачи, спекулюють так, щоби обдурити, щоби визискати други країни. Отже обдурять своїх і обдурять чужих. А коли захочуть, то можуть бойкотувати других сусідів, як те роблять із Совітською Росією. — Припустім, що завтра буде Англія комуністичною але лишть ся "независимую". Що тут змінить ся? Змінить ся тільки те, що Англії не будуть обкратати себе, але будуть мати засоби на те, щоби обкратати або бойкотувати сусідів. Таким чином одні народи будуть багатіми а други бідними, одні народи будуть панями а други паріями. Чи того хочуть робітники?

Капіталісти, буржуї, приватні власники продукційних засобів конче потребують независимости (лише фрази), бо їм треба митових законів на тероризоване сусідів, бо з независимости держави вони виводять право независимости власного посідання і навпаки, а далі треба їм морального оправдання на вдержуване великої армії, мовляв, яко захисту независимости держави а на ділі на гнобленне робочих мас і т. д. але при чім тут независимость у робітників, котрі не мають нічого більше крім своєї фізичної сили, десятюк пальців і здорової голови?

Лише один колектив, лише одна комуна на цілій земній кулі може дати робітникам реальну свободу без зависимости від клік, від поодиноких людей, з мінімальною зависимостю від мінімальної кількості хосенної праці для суспільства. Але зате робітники мусять зречи ся буржуазного розуміння нації, независимости нації і держав, зречи ся племенного рудименту приватної і племенної власности, зречи ся шкідливих фікцій, які на ділі не існують для них, зеднати ся зі всіми робітниками цілого світа в один колектив праці і звалити капіталістичний лад.

З упадком капіталістичного ладу, капіталістичного способу господарства, і із заведенням комуноу господарств національна культура і культура взагалі буде мати зовсім нові черти. Комуністичне господарство скидає поневолене не лише від народу до народу, але також в нутрі самого народу. А тому, що мова є засобом порозуміння в праці, є засобом науці, яка є безумовно потрібною в техніці господарства, і тому, що інтересом комуни є поставити господарство як найвище, то рівночасно мусить поставити всі культурні потреби кождої мови як найвище, — а тим самим всі потреби, яких вимагає розвиток кождої мови, мусять і будуть задоволені ся всім суспільством без ріжнці на мову. Для повншєня господарства треба повншєня ступня розвитку кождої мови, а з мовою треба розуміти науку, штуку і техніку.

Риси культури кождого народу змінять ся. Забудуть ся пісні з туюго за волею, але ї забудуть ся пісні про героїв інших панів, не буде оспівувати ся кривда поневоленних, бо не буде її, і пісні з таким змістом не знайшли би розуміння. Богато традиційних звичаїв відпаде, бо не будуть мати вони ніякого символічного значіння. Ноша прирорюєт ся до ступня техніки і господарських потреб. Історія висвітлять минувшину в правдивих її красках і богато того, що було внесле і чаруюче покажеть ся невартим пошанівку і почеси. Богато складників національних культур зійоуть ся в спільну рису всего людства а те стане містком до злитя націй в одну висшу одиницю: люди, чим ми до нині ще не були.

Певно, що розвиток господарства і техніки доведе колись до великої змішки народів і мов, та внесле одну мову на домінуюче становище, але се станеть ся поволі і без шкідли в загальній культурі людства. На потіху національних шовіністів треба сказати, що тою домінуючою мовою не буде жадна із теперішних мов ані ніяка штучна мова, а буде новий діалект, що повстане сам собою зі всіх теперішних мов шляхом флюктуації і вимішки народів, шось приблизно на той лад, як повстала англійська мова, що ніби германська а має елементи всіх мов, які є на світі.

(Кінець буде.)

ЗЕМЕЛЬНА ПОЛІТИКА НА УКРАЇНІ.

Нігде земельне питання не набирає такого великого значіння, як в Росії взагалі й на Україні зокрема. В країні, де 85% населення працюючих біла земля, в країні, яка є жерелом сировини, яка послала на європейські ринки до п'яти шось біля пів мільярда пудів хліба — в такій країні земельне питання є завданем першорядної державної ваги.

Завдяки тому, що Україна, відмінно від Росії, котра вставила в себе міцний революційний лад, була на протязі трох років невинною громадянської війни театром військових подій — земельне питання лишило ся остаточно і досі не розв'язаним. Зміна влад не дала селянському населенню певности в остаточнім закріпленню за ним землі колишніх нетрудових господарств. Вона привела лише до розкрадання та зруйнування культурних господарств, породисті худоби, цукрових заводів, та знищення лісів, до зменшення посівної площі, що дійшло в деяких українських губерніях до 60%, до занепаду продуктивности праці — одним словом відкинула Україну назад і привела її до такогo економічного стану, вийти з котрого можна лише після років упертої праці та напруженем зєліної волі. Німечка окупачка, петлюрівщина, скоронадщина, денікшинна, махнівщина — що зміняли одна другу по черзі та привели до розвитку професійного бандитизму, що виховали кадри людей, котрих єдиним жерелом істования була громадянська війна — зробили те, що жадний закон, виданий радянською владою підчас її перебування на Україні в інтересах працюючих мас — жадного разу не був цілком здійснений і проведеним на місцях. І треба отверто признати, що на Україні всі наші закони козвали ся по поверхні і змітали ся черговим нападом нового отамана, гетьмана або білогвардійського генерала — раніш, чим доходили до низів селянських мас.

При таких умовах — радянська влада, повернувши в третє на Україну, мусіла в області земельних відношень довести жовтневую революцію до кінця, знищити поміщицьку земельну власність, що залишилась в ріжних відміпах, не вважаючи на давніші декрети та постанови. Помилка радянської влади в минулому році якраз була в тому, що розпочато було утворенє висших соціалізованих відім господарства — як сільсько-господарських комунах та радхозів, тоді, коли ще не покінчено було з пережитками кріпачтва в земельних відношеннях, а маєтковою владою поміщика над селянином. При умовах поміщицького земельного володіння, селянство в минулому році розцінювало змаганя усеуспішення сільськогo господарства, як нову форму "державно-комуністичної" неволі. З 15 мільйонів десятин посівної землі, що належала церквам, монастирям та поміщикам, радянська влада призначила в минулому році 2 з половиною мільона пуд цукровіх плянтацій і 634 тисячі десятин під радянським господарством, і цього було досить, щоби глитайські шари села підняли галас проти "комуни", що відбирає у селян землі. Забули про те, що радянською владою передано до користування українського селянства 12 мільйонів десятин. Низка повстань показала, наскільки село було відірване від радянської влади, наскільки незрозумілі для нього її заходи щодо землі. І сей досвід повинна була взяти до уваги радянська влада.

Новий земельний закон Всеукраїнського Ревкому з 5-го лютого і оголошенє за ним інструкції Наркомзему, мали, в порівнянню з попередньою земельною політикою, ту особливість, що вони, по перше, зрідкали ся практиці надто спішного, механічного насадження радянських господарств та сільсько-господарських комунах, що вони ставили першим завданем знищити пережитки "панщини", а друге, що вони перенесли практичне здійсненє закона на самодіяльність самих мас, покладаючи на місцеві земельні відділи турботу щодо до притягненя селянства до участі в земельній будівництві.

Зараз, коли після чотирох місяців весняної кампанії щодо до земельного устрою, ми підраховували перші ітоги нашої земельної політики, можна з спокійною душею зазначити, наскільки шлях, взятий радянською владою щодо до земельного питання, в сьому році був правильним. Перед пишущим сї рядки є чимала купа сводок, як військових, так і громадських місцевих влад, докладів в Ц. К. партії, партійних організацій і в жадному з них ви не знайдете повідомлення про те, що наша земельна політика викликає незадоволенє на місцях. Тим часом сї відомости обхоплюють якраз ті райони, де повстанська стихія злютувала в минулі роки з найбільшою силою, де вона ще й зараз бєт ся в останних корчах. Сотні безпартійних селянських конференцій і губерніальних та повітових, незалежно від якого класового складу, однодушно вистають новий земельний закон.

Та й чи могло-б селянство ставити ся інакше до земельного закону? Адже, коли взяти на увагу, що 4½ мільйонів селянських господарств містились на площі в 20 міль. десятин, то за новим земельним законом наділи в українських селян побільшували ся майже в двічі. По окремих губерніях, як наприклад Тавричеська, Катеринославська, Херсонська, се побільшенє привело до утвореня міцних селянських господарств від 10—15 десятин землі. В таких районах, як, Подільщина, Київщина, Волинщина, Чернігівщина, де земляна тісна відчувалась найбільш остро, селянське господарство в середньому маєтє в сьому розпорядженню площу від 5—7 десятин. І в той самий час виявило ся, що всі опаски, котрі виникали при виробленню земельного закону, що теперішній курс земельної політики порушить нашу цукрову промисловість, знищить культурно-зразкові центри сільського господарства — не мали підстави.

Згода з селянськими масами, яка є основою нашої земельної політики при визначенню земельних площ, необхідна для зацїнення під цукровіх плянтацій та зразковіх радянських господарств, дали сприятливі наслідки. До сього часу шось до 1½ мільона десятин закріплено за заводами та радянськими зразковими господарствами. В кождій волості селяни залишають добровільно в середньому для зразкових господарств і досвідних станцій — до 200 десятин. В цілій низці повітів богаті землею губернії, як наприклад Катеринославська, ся норма на волость підвищена до 500 десятин, по почину селянських зїздів та конференцій.

Товариші, які докоряли нашу земельну політику за занепопострий зворот від торічного захоплення "хлібними фабриками", до роздроблення земельної власности та поверненя до індивідуального селянського господарства, робили ту саму основну помилку, що і занало ретельні прихильники закону з 5. лютого, які дивились на нього, як на кінець ступінь земельного будівництва робітничо-селянської влади. Вони забували, що закон з 5. лютого на Україні, також як в сьвіт час земельний закон з 28. жовтня 1917 р. в Великоросії — були лише певними віхами в земельній політиці радянської влади і дбали виключно про сполученє всіє мас селянства до боротьби за знищенє поміщицької власности на першій ступіні революції на селі. За жовтневою добою земельного будівництва в Вели-

коросії послідувала весна 1918 року, коли почалося класове розмежуванє на селі, так звана "комбідська" доба в радянській земельній політиці. Ми — на передодні сього моменту і в українським селі.

Ми не можемо забути, що у нас, на Україні, крім дужого глитайського шару є ще численний сільсько-господарський пролетаріят, "безлошадна" і безінвентарна біднота, котра, без сполученя, без жорстокої боротьби з куркулством, засуджена на економічне поневоленє глитайськими шарами села, що розросли ся за час війни та революції. До революції на Україні рахувало ся до 1 мільон сільсько-господарських батраків та робітників цукрових заводів; 40% всіх радянських господарств не мало ні живого, ні мертвого інвентара, самий розподіл земельної власности був дивовижно нерівномірним. Безземельні, з одною оселею — складали 5% всего селянського населеня України, власники мініатурних господарств до 1 дес. складали 5%, від 1—3 дес. 25% і від 3—5 дес. складали 20%. Можна справедливо рахувати, що велику більшість населеня складала біднота. Дійсні глитайські шари з 10—25 дес. землі складали всего лише 8—10% і губили ся в загальній масі бідняків та "середняків" населеня. Звичайно, війна та революція утворили в сьому відношенню значну перегрупуировку ріжних груп на селі, але убоге селянське господарство мало змінити ся в "чорному переділї", який прийшов з жовтневою революцією 1917 року.

В минулому році ми захищали сю бідноту організацією "Радхозів" та с.госп. комунах, ми допомогли їй передати земельну площу та інвентара колишних поміщицьких маєтків, ми подбали про їх сполученє та організацію околу 1500 "Радхозів" та 300 комунах, розсіяних по Україні. Ніяке стихійне нещастє не могло утворити більшого спустошеня в радянських господарствах та комунах, як денікшинський набіг. Без інвентара, без робочої худоби — Радхози були-б засуджені на паразитичне істование. Але черговим завданем радянської влади є — захищати інтереси тої бідноти, яку ще дужче зруйнувала громадянська війна і для якої наділенє землею є мертвим капіталом.

Закінчивши в загальних, головних рисах кампанію по розподілі землі весною сього (1920) року, ми осіть та весну майбутнього (1921) року мусимо присвятити "інвентарній" кампанії, поїжничній та економічній організації біднішого селянства проти глитаїв в боротьбі за інвентар. Робітничо-селянське урядованє, при умовах надзвичайної господарської руйни, не зможе дати нового інвентара масам біднішого селянства. Але воно має змогу і мусить допомогати більш рівномірній роскладці інвентара, який вже є. І сю працю воно може виконати за допомогою "Комітетів неможливого селянства". Лише сітка таких комітетів, що розсієна на Україні, зможе підтримати обеззброєного бідняка. Лише вона зможе виконати в сільським господарстві завданє економічного відродженя країни.

Зіпсованість с.г. інвентара, загинув робочої худоби, обезціненє грошей та відсутність постачаня села крамом, привели до зменшеня посівної площі в Радянській Росії. Що-ж говорити про Україну, де до всего сього — додалась громадянська війна? Вже за часів імперіалістичної війни, починаючи з 1915 р., посівна площа зменшувалась ся щорічно на 6%. На Україні в осени минулого (1919) року, при Денікін, колишні поміщицькі землі лишили ся майже незацієними. По окремих губерніях площа недосіву та загинувшого озимого засіву складає на Харківщині 5%, на Чернігівщині — 35%, Катеринославщині — 40%, Полтавщині, Херсонщині, Таврії — по 15%. Що до ярів недосівів, можна

зазначити приблизно в 30% на Україні.

І коли зменшенє посівної площі піде таким темпом і далі на Україні, то можна сподівати ся, що наше українське хліборобство набере виключно споживочого характеру, що український селянин буде зєлівати лише стільки, скільки йому потрібно для прожиття його родини. А тим часом, примара світового голоду, що насунула на Європу, відомости про те, що Європа зібрала в сїм (1920 — Ред.) році лише 45% ранішого врожаю — свідчить про те, що зменшенє посівної площі стало явищем загальним, світовим, що боротьба за виробництво хліба повинна стати таким же життєвим завданем, як і боротьба за виробництво фабрикатів, боротьба за транспорт. Відновленє занепавшого хліборобства повинно ввійти в загальний план економічного відродженя країни.

Ми готуємось до обміну крамом з Європою; нашою золотою валютою, найбільш ходячою, є наш хліб. Не дати глотити сьому золоту, підвищити продукцію хліба — значить економічною подужати лукавого і хитрого ворога, який є європейський капіталізм. Не прпускати з боку селянина, виробника хліба, ніякого паразитизму, ніякого "шкурництва", ніякої ліні, костости, — се значить побороти капіталізм там, де він є найдужчим — в сільській дрібній власности. Сї завданя мусять виконати настиранною працею, що лопить всі перепони на дорозі — комітети неможливого селянства, яко органи економічної диктатури на селі.

Д. Мануїльський.

РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНИХ СОЮЗІВ СВІТА.

Який кольосальний розвиток професійних союзів в капіталістичних країнах світа, видно з інтересних чисел, опублікованих міжнародним бюро професійних союзів.

Число членів в поодиноких державах винисло:

	Кінець 1910	Кінець 1919
Вел. Британія	2,400,000	8,024,000
Німеччина	2,960,000	9,000,000
Злуч. Держави	2,100,000	5,607,000
Франція	977,000	2,500,000
Італія	817,000	1,800,000
Бельгія	138,000	750,000
Голландія	154,000	625,000
Данія	124,000	360,000
Швеція	115,000	339,000
Норвегія	47,000	144,000
Фінляндія	15,000	41,000
Швайцарія	75,000	224,000
Еспанія	41,000	211,000
Австрія	200,000	772,000
Угорщина	86,000	500,000
Чехословаччина	100,000	657,000
Канада	120,000	378,000
Австралія	302,000	628,000
Нова Зеландія	57,000	100,000
Югославія	7,000	20,000

У всіх вище наведених державах загальне число членів професійних союзів зростає як слідує:

Кінець року	Число членів в тисячах.
1910	10,836
1911	12,249
1912	13,341
1913	14,728
1914	13,222
1919	32,680

З 32,680,000 членів профсоюзів при кінці 1919 року було в Великій Британії, Німеччині, Злучених Державах Америки, Франції і Італії 27,000,000 членів. Особливо в центральній Європі прибуло велике число членів профсоюзів при кінці 1919 року.

В одних європейських державах число членів підвищилось з 85 міль. в 1910 році на 26 міль. в кінці 1919 року.

В Росії число членів винисить около 6,000,000. В Болгарії в 1920 році було в промислових союзах 33,571. На Україні — 1,152,612 членів.

З тих членів около третина належить вже до Червоного Інтернаціоналу Професійних Союзів.

Червоний прапор у Варшаві.

На готелі у Варшаві, де перебуває російсько-українська репатріяційна делегація, є вишєний червоний прапор. Се рознізувало польські газети і вони домагають ся його усунєня.

ЯК ВИГЛЯДАЮТЬ "ВЕЛИКІ ПОВСТАННЯ" НА УКРАЇНІ?

В 11—12 числі (т. П.) з дня 18 червня віденської "Воли" в змісті під загальною назвою: "Деякі правди?", читаємо:
"Ми звернули увагу на дивну позицію тарнівського офіційно-варшавського "Трибуни" щодо повстань на Україні: гасета ніяк не може собі уявити, чи є вони дійсні, чи ні!..

Тепер "Трибуна" поправилася. В одному і тому ж номері на 4 стор. вона подає:
Повстання рух на Україні зовсім не зменшує її. Найвищою повстанча група у Махна. По неперервним (!!!) відомостям Махна, в разі потреби, має до 30,000 людей. Тепер він знаходить ся в околицях Катеринослава. Проти Махна була вислана 30 дивізій, половина якої перейшла на бік повстанців. Найбільш бої між махонинцями та більшевниками були в околицях Балтуди.

А на 1 стор. в статі "Своїми силами" п. міністер закордонних справ категорично заявляє:

Як відомо з відаєв, поширених недавно по Україні, повстання поки що припинено, отже ті вісті, що доводять до нас, дуже покручені, ходять по європейській пресі, свідчать лише про рефлекс людности на більшевницькі бунтування або ж учинки банд махонинського типу або махонинських отаманчиків, які зробили повстання своєю професією.

Се не перешкадає п. Саліковському в 32 ч. "Трибуни" звернути ся до львівського "Вперед" з таким Pater poster:

Всім, здаєть ся, відомо, що Україна охоплена повстанням. Про боротьбу з ними, про боротьбу з "петлюрівщиною", з "бандитизмом", з отаманщиною пишуть щоденно всі більшевницькі газети; отим отаманам вже кілька разів і змештво оголошували, але львівський "Вперед" більший рояліст, ніж сам його король, і вістам про повстання не вірить.

Як бачимо з попередньої цитати, — лише "Воля", — тим вістам не вірить не тільки "Вперед", але й "екселеція" Ніковський; і навіть категорично спростовує їх. Шкож тоді мусять думати європейська преса, коли в "Трибуні" два міністри не можуть згорнути ся, чи є повстання, чи ні?.. Так пише "Воля".

Отже дійсно справа в "Українській Трибуні" поставлена так, що там права рука не відає того, що творить ліва. І кому кому, а вже не п. Саліковському читати в сєрцях. От справді хто "більший рояліст, ніж його король"? Повірте, панове з "Української Трибуни", що колиб повстання на Україні були дійсним фактом, "Вперед" цілком об'єктивно давав би про них відомости і "вірив" би їм. А писати нісенітницю на підставі "неповірених відомостей", як се робить "Трибуна", і морочити людям голову — на се "Вп." нездатний. Для сього існують такі бойки "спеціалісти", як варшавська "Трибуна" і вже з нею суцї. Замість усяких неіснуючих повстань, писалаб лише "Трибуна" про урядовців, що з гододо мрут, як мухи, на чужині. Сього "Трибуна" не бачить. ("Вперед"). Надніпрянець.

УКРАЇНСЬКЕ СОЦІАЛІСТИЧНЕ СТУДЕНТСТВО В ГАЛИЧИНІ.
В перших числах липня у Львові відбув ся зїзд українського студентства Східної Галичини. Зібралось досить багато молодіжи. Виголошено реферати: 1. про міжнародне і внутрішнє становище Східної Галичини, 2. про завдання української суспільности, 3. про завдання студентства. Цікаво підкреслити не ті реферати, але ті наслідки, які виплили з дискусії і самого зїзду. Найважливіший висїд є той, що студентство розколось на два табори, на правий (буржуазний) і лівий (соціалістичний). Ліва група вважає за неможливе перебувати в одній організації з цілим студентством і відокремилась, щоб утворити свою власну організацію. Отсе соціалістичне студентство ухвалило ось таку резолюцію:
1. Пирвати всякі звязки з існуючими досі організаціями українського студентства, вважаючи, що праця в спільних

студентських організаціях є неможливою і веде тільки до затемнення соціалістичного світогляду та до марного витрачування енергії на справи, які з соціалістичною молодіжкою нічого спільного не мають.

2. Покликати до життя окрему організацію української соціалістичної молодіжи і в сїй організації повести енергичну працю в напрямі поглиблення соціалістичного світогляду серед найширших кол української студентської, гімназійної і робітничої молодіжи.

3. Приступити негайно до видавання органу української соціалістичної молодіжи.

4. Залишити всяку кооперацію в політичних справах з молодіжкою буржуазного табору, вважаючи, що основна і незыбна лінія соціалістичної молодіжи — се праця, оперта на боротьбі клас.

БІЛІЙ ТЕРОР В ГАЛИЧИНІ.

Засуди в Самборі.

Львівський "Вперед" з 9. липня доносить:
Відрочена на 5. липня розправа проти бориславських робітників, уже скінчена.

Прокуратор, який відчув безпідставність акту обжалованя в напрямі злочину державної зради, поставив цілий ряд додаткових питань.

Присяжним судям поставлено 21 (!) питань.

Вердикт лави присяжних судів заперечив всіма голосами питання що до державної зради. Тільки обж. Візенфельда узнав винним злочину з § 65. а) к. з. (публічний споїк), який мав поповнити тим, що як секретар зборів 1. мая 1920 не перешкодив ухваленню резолюції.

Візенфельда засуджено на 2 роки тяжкої в'язниці з постом і твердим ложем.

Обж. Йосефберга, доволі молодого члена П.П.С., узнав вердикт прис. судів винним злочину з § 61. к. з., який мав поповнити тим, що не доніс шефови бориславської дивізії про діяльність "комуніста" Фрайліха.

За се засуджено його на три роки тяжкої в'язниці.

Прокуратор, покликуючи ся на припоручення вищої влади, вніс зажадане неважності проти звільненя обжалованих і відкачання що до низького виміру кари.

Трибунал задержав уже звільнених у в'язниці.

Справа Гуцулів в Коломиї.

В окружному карному суді в Коломиї ведеть ся слідство проти 255 Гуцулів. Їм закидають ся:

- 1) Заговор в цілі відірвання частини краю від польської держави, в цілі розброєня жандармських постерунків, убивання жандармів і урядових осіб.
2) Замордоване двох жандармів.
3) Пляновий напад на жандармський постерунок в Жабю.
4) Публічне насиле на особі і маєтку лісничого Гродецького, Карачинського і Дзідика.
5) Посідане оружя і амунїції. З них 255 осіб, 31 сидить уже більше як 1½ (півтора) року в сїдчій тюрмі.

Слідство розпочає ще військовий суд в Коломиї весною 1920 року. Потому в жовтні 1920 р. перебрав цивільний суд і слідство досі не скінчене.

Арештоване.

Львівська поліція арештувала Михайла Гальчука з Лягодова, перемішляського повіту, який скривав ся в каменїці в Ринку ч. 10, у Львові. Гальчук був сїдчений за комуністичну агітацію.

Почтові зносини Росії з иншими країнами.

Народний комісар почт і телеграфів оголошує, що на протязі с. м. відбудеть ся на пропозицію совітського уряду зїзд представників почтових установ Німеччини, Світської Росії, Фінляндії, Данії, Швеції, Норвегії, Латвії, Естонії, Литви і Польщі.

Почтовий рух між Англією

і Світською Росією почав ся фактично ще перед підписаннем відповідної умови. З Німеччиною совітський уряд крім підписаня договору, закрім окрему умову, на основі котрої управління німецьких почт зобов'язало ся доставляти кореспонденцію з Світської Росії до Чехословаччини, Австрії і Данії. Одноразом совітський уряд за певний транзит почтових посилок і телеграм через Латвію і Литву. Заключено теж договір з Півн. Данським Тел. Т-вом, на основі котрого згадане товариство отримує право вислати телеграми до Східної Азії по телеграфічних шляхах Росії.

Міжнародна Рада Профсоюзів в Москві.

МОСКВА, 29. липня ("Роста"). — В склад Міжнародної Ради Профсоюзів в Москві уїїшли: 4 представники Росії, по 2 представники з Німеччини, Англії, Франції, Злучених Держав, Італії, Еспанії і Чехословаччини, і по одному представникови зі всіх прочих країв, які були заступлені на конгресі Інтернаціоналу Профсоюзів.

Лозовський зїстав вибраний головою Міжнародної Ради; заступниками голови: Манн і Маер.

Виступлене П.П.С. з П. Інтернаціоналу.

На засіданні головної Ради П.П.С. внесено ухвалу, яку є призначена на XVIII конгрес П.П.С., про виступлене з П. Інтернаціоналу. Перейшов висок поста Недзільковського "Компромісовий" висок ред. Перля, який пропонував залишене в П. Інтернаціоналі "в цілі праці для злуки" партій, що належать до П. і 1½ Інтернаціоналу, перепав.

Соціал-патріотичний міністер в Бельгії переслідує найбільше комуністів.

На шестому засіданні конгресу III. Інтернаціоналу промовляв представник лівого крила бельгійської соціалістичної партії, підносячи, що головними ворогами комуністів є вожді П. Інтернаціоналу, Головно Вандервельд, який в ролі міністра юстиції переслідує найбільш завзято комуністів, а Гюйсманд, секретар бюра П. Інтернаціоналу, в парламенті нападає на Світську Росію.

Представник комуністичної партії Югославії Маркович говорив про комуністичний рух у своїй країні, а Кюдров від болгарської комуністичної партії заявив, що одобрює тактику ескекутивної III. Інтернаціоналу супроти Італії, Франції, Чехословаччини і Німеччини.

Основане нового робітничого товариства в Америці.

НЮ ЙОРК, 27. липня. — Дня 26-го липня відбули ся тут перші оснотавельні збори нового робітничого товариства п. н. "American Labor Alliance" (Американський Робітничий Союз). В зборах брали участь представники різних американських товариств, як також товариств чужомовних.

Новооснований "Американський Робітничий Союз" поставив собі за задачу зібрати в своїх рамках всі робітничі товариства і елементи, які признають класову боротьбу і борять ся за поваленє капіталізму і за створенє радянської влади.

Перші збори сего союзу прийняли в сїм дусі програму і конституцію. Вибраний в зборах ескекутивний комітет Амер. Роб. Союзу, в склад котрого входять: Кенан, Катерфілд, Герісон, Віленкін, Дурдела і ин. має сейчас розпочати енергичну акцію в цілі придняня широких робітничих мас в Америці для цілий товариства.

Німеччина втратила на війні 1,792,368 людей.

БЕРЛІН. — Поправлені об-

численя дотично втрати в людях, які понесла Німеччина у світовій війні, виказують, що на побоевищах полягло 1,792,368 німецьких жовнів, а ранених було 4,246,874. Крім того коло 200,000 людей вважаєть ся за пропавших.

НАДІСЛАНЕ

ЗАПИТИ ДОЛГРОВИМ ПАТРИОТАМ.

Кенора, Онт.

Як вже відомо укр. робітникам і фермерам, до Канади приволяли ся яксь панки і продають петрушевичсько-назарувські бонди, а "У. Г.", як і відомо з його писанини, бере в сїй справі активну участь, себто своєю писаниною старає ся дромостити тим панкам дорогу до кишеней українських робітників і фермерів в Канаді, тому буде зовсім на місці поставити висше згаданий часоспис кілька запитів в сїй справі.

Чому Петрушевич і Ко. не їдуть на Радянську Україну, але кують інтриги проти неї в Відні?

Есля петрушевичський "уряд" задував розділити землі ділчів поміселян у Східній Галичині (писав Цегельського відошов, що була помісєна в "У. Г."), то чому старшини його армії прикладно відіювали руки жінкам польських ділчів на однім із заплітених ділчів? (Гляди брош. "Як Галичя втягнули контрреволюцію").

Чому Петрушевич і Ко. не злучили ся з укр. більшевниками, але з чорносотенним царським генералом Ленінком?

Хто віддасть людям гроші в разі, коли би Східна Галичина вістала прилучена до Радянської України, або если би остала на дальше при Польщі?

Чому то п. Войцешко, упр. "Укр. Голосу" й до сього часу нічого не відповів за той тисяч-доларовий чек з фонду на делегацию до Парижа, про який свого часу питали його "У. Р. В."?

Чому ніхто не знає, де дівав Смалевський гроші, які виснає на його ролі "У. Г." в Канаді?

Чому нічого не помогли ті телеграми, які в справі Сх. Галичини були вислані з Канади до англійського прем'єра Лойд Джорджа?

Чому то "У. Г." бачить голодних робітників аж в Сов. Росії і на Радянській Україні, а голодних і безробітних під сою пору тут в Канаді не бачить?

Чому петрушевичські агенти не їдуть-продавати бонди Шептицьким, Тишкевичам, Василькам і прочій подобній братії? Не вже ж їм не любя Україна? Чи не мають грошей? Думаю, що гроші в них є, бо Василько ще не дуже давно, як продав в Берліні каменїцю за два мільйони марок.

Отже тільки, що я мав спитати "Укр. Голос"? Чи відповість він на сї запити чи ні — се мені байдує. Я знаю лише те, що читачі "У.Р.В." заздають собі повисї запити і при кожній стріці з петлюрівщиною чи дельфінацією засипали їх ними. Засипать ними також тих агентів, що продають "бонди".

На закінченє відзнаю ся до нас, товариші робітники і фермери! Не дайте ані цента тим наймитам асєспітеного капіталу! Говіть їм себе тих зрадників на чотирь вітри. Не вичина кров галицьких селян і робітників ще не обсохла на їх руках. Ше не дуже так давно, коли ся чорносотенна агрія обікрадала майно стотисячної галицької армії і віддала її голоду і обдерту в кїтї найбільшого царського реакціонера Ленінка. За сї долари, які хочуть від нас видерти, вони хочуть кувати кайдани на Ваших братах в Східній Галичині, такі "свої" українські, щоб могли опієся їхнім потом і кровю наживати ся. Проч з ними!

А. М. Бездольний.

ЗАЯВА "УКР. ГОЛОСОВИ".

Салт Сте. Мері, Онт.

Отсим подаємо до відомо редакції "У. Г.", щоб здержала дальшу висилку своєї часосписи, яка була передплачувана досі товариством "Прогрес" в У.Н.Д. в сїй місцевости. Навіть У.Н.Д. переішено на У.Р.Д. отже о скільки "У. Г." був відповідною часосписою для У.Н.Д., о скільки він тепер являє ся не відповідним а до того ж шкідливим для У.Р.Д. Отже повідомляємо редакцію "У. Г." ше раз, щоб своєї часосписи не виснаєла нам більше, бо під ніяким усяєм не хочемо її в себе бачити.

Укр. Роб. Дім в Салт Сте Мері, Онт.

Товариші робітники! Нашим обов'язком є читати робітничі часосписи, а буржуазних (що називають себе патріотичними) ані до рук не брати. Робітничі часосписи отворюють нам очі, вказують дійсний шлях, яким можна дійти до красивого життя, а всі укр. буржуазні часосписи старають ся придержати нас в невіжесті і темноті. Вони старають ся піддержувати сучасний, ненавистний нам робітникам, капіталістичний лад на те, щоб всі нероби жили коштом праці робітників та фермерів. Ми дуже жалуємо, що до сєй пори ми давали ся отуманювати буржуазним часосписам. Одначе, як то кажуть: "до часу збанок воду носить". Таке саме й з нами. Нам отворили ся очі аж тоді, коли ми вичитували з "У.Г." річні найвірнійші бреші про робітничо-селянські републики. Се нам отворило очі і ми пізнали хто нам ворог а хто приятель.

Товариші! Час вже нам зрозуміти самих себе. Час вже нам перестати читати буржуазні часосписи в якіх би то мові не було, бо читанем та-

ких ми затроємо свої умні і не маємо спромож розрізати "ворона від приятеля". Нашим обов'язком є читати лише робітничі часосписи і стараєть ся поширювати їх між менше свідомим робітництвом. У.Р.Д.

Отава, Онт.

Товаришу Редактор:

Просямо помістити сю допис на сторінках вашої часосписі.

Дня 24. липня, с. р., прибув до нашої місцевости організатор С.О.К. з Торонто, тов. Н. Гуцалюк. Перебуваючи тут цілий тиждень, згаданий тов. давав кожного вечера лекції на сїдуючій темі: Понеділок, дня 25. липня: "Перший, Другий і Третій Інтернаціонал"; вівторок: "Националізм, патріотизм і реалізм"; седа: "Класова боротьба"; четвер: "Революція і контрреволюція на Україні"; п'ятниця: "Будова капіталістичних держаг і розвиток комунізму". В неділю відбуло ся масове віче, де говорило ся на тему: сучасне безробітє і його причини. Зараз на наступнім слові представлєть тов. Я. Човонок повисия шль згаданого віча, а з особня про цілі організації місцевих робітників. Опісля збрав слово тов. Н. Гуцалюк, котрий в короткій своїй промові змалював сучасне критичне положенє робітництва в Канаді і Злучених Держав. Вкінці згадав про робітничу дітучу школу, яка на ріжницю між школами буржуазною а робітничою, причім присутні зложили на дітучу школу \$8.75.

По вичерпаню програми мїтінгу присутні зложили на дальшу подорож товаришу організатора суму \$6.25, а до того додали з відьшової каси \$10.00, разом — \$16.25. Отсим відїдав У.Р.Д. "Прогрес" складє шидру подяку Гуцалюкови за виголошені ним лекції, з котрих скористали товариші і симпатизи.

Я. Човонок, предс.

П. Гайдебук, секр.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА УКР. РОБ. ДІМ В ІСТ КИЛДОНА.

Відїав У.Р.Д. в Іст Килдонан \$58.76 А. Кочук ..... 10.00 М. Нешкя ..... 5.00 А. Коблянський ..... 5.00 Ф. Фланс ..... 5.00 Марі Фланс ..... 5.00 М. Бойчук ..... 3.00 І. Проак, фін. секр.

Членам Стотаришеня Технічної Помочі Сов. Росії до відомо.

В неділю, 14. серпня, о 8 годінї вечером відбудеть ся в Укр. Робітничім Домі ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СТОВ. ТЕХН. ПОМОЧІ СОВ. РОСІЇ на котрі кожний член повинен обов'язково явитись. Секретар Стотаришеня.

ЛИСТИ З СТАРОГО КРАЮ

і тутешні наспіли на адресу Укр. Роб. Дому для: Івана Назаркевича, Івана Кузьмича, Гаврила Федика, Владислава Горчинського, А. Терещкога, Анни Мандрик, Лії Тимешина, Ф. Тачука, Ф. Висоцького (вернув назад), П. Ф. Стущуна, І. Бандури, В. Пури, Ф. Музичина, В. Сунака (неоплачений), І. Малека (неоплачений), Федора Іщука (неоплачений).

За листами належить зголошуватись до Укр. Роб. Дому.

ПОШКУЮ Фрєда Ладанчука, з села Раков, польської губернії. Перебував 1920 р. в Форт Френсіс, Онт. Справа дуже важна. Хто би про негго знав або він сам хай зголошеть ся до:

J. Kaplin, Indiana, Alta. (68)

МАЮ НА ПРОДАЖ автомобіль "Мексвил", 25 коний сил, в добрім стані, помальований і добрі нові таєрс. Продам за \$500 з тої причини, що хочу вїхати до старого краю. Зголошуватись до: John Maksymchuk 732 Pritchard Ave., Winnipeg, Man. (64)

ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"!

В СВІДОМОСТІ НАША СИЛА!

ЧИТАЙТЕ НАЙНОВІЙШІ КНИЖКИ!

Замовляйте в редакції "Укр. Роб. Вістий" сїдуючі книжки:

Короткий виклад політичної економії \$2.50
Азбука комунізму 1.25
Початки родини 1.00
Держава і революція 1.00
Без языка ..... .70
Пролетарська революція і ренегат Кавцький ..... .65
Цар голод ..... .35
Робітничий співаник ..... .35
В кігтях розпути (драма) ..... .35
Програма комуністів більшевників ..... .30
Революція і контрреволюція на Україні ..... .30
Основи соціалізму ..... .25
Як повстала наша земля і який буде її кінець ..... .25
Боги ..... .25
Базар (драма) ..... .25
Фабричні розговори про економію ..... .25
Марксизм і Дарвінізм ..... .20
Понятє і цілі соціалізму ..... .15
Інтернаціонал і війна ..... .15
Економічні основи американської демократії ..... .15
Науковий і утопійний соціалізм ..... .15
Про походженє людини ..... .15
Як фермер може дістати весь плід своєї праці ..... .15
Розмова про фізику ..... .15
Промова на суді Ф. Адлера ..... .15
Двоногий ..... .15
Основи засади комунізму ..... .15
Провідники революційного руху на Україні ..... .10
Добробит і инші оповідання ..... .10
Як Галичян втягнули в контрреволюцію ..... .10
Що таке радянська власть і як вона будеуть ся ..... .10
Страйкер (драматичний образ) ..... .10
Патріоти ..... .10
Продукція ..... .10
Піп Панкрат, тітка Домна і явлена ікона в Коломна ..... .10
На чім бої справедливість ..... .05
Маніфест і програма Комуністичного Інтернаціоналу ..... .05
Диктатура пролетаріату ..... .05
Хто такі комуністи і чого вони хочуть ..... .05
Национальне питанє ..... .05
Церква і радянська власть ..... .05
Конституція Радянської України ..... .05

Замовленє разом з грїшми пошляйте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER PRITCHARD AND MCGREGOR STS.
Winnipeg, Manitoba.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одинок українську робітничу газету на еміграції в Европі

"НАШУ ПРАВДУ"

орган Комуністичної Партії Східної Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади вносьть \$2.00 на рік.

Передплату шльть на адресу:

IWAN PASITSCHNYK, Theresienstrasse 65, WIEN XVIII, AUSTRIA.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

МОЛОТ

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — \$2.00 на рік, 10 шт. поодинокє число.

"МОЛОТ"

414 E. 9th ST. — — — — NEW YORK, N. Y.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" ЧИТАЙТЕ!

ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В АМЕРИЦІ, ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ОКРІМ НЕДІЛІ.

Ся часоспис має своїх кореспондентів в Европі як також в ріжних центрах української еміграції в Америці.

ПЕРЕДПЛАТА В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ ВІНОСИТЬ:—

На рік ..... \$ 9.00
На 6 місяців 4.50
На 3 місяці 2.50
Поодинокє число ..... 3 ц.
В Европу 10.00

Передплату шльть на адресу:

UKRAINIAN DAILY NEWS

502 EAST 11th STR. — — — — NEW YORK, N. Y.